

THAI A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1

THAÏ A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1

TAILANDÉS A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)

Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)

Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

เลือกข้อ ก. หรือ ข. ข้อใดข้อหนึ่ง

ข้อ ก.

จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อเขียนสองบทต่อไปนี้

อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อเขียนทั้งสองและแก่นของเรื่อง ในการอภิปรายโปรดแสดงความคิดเห็นต่อกลวิธีการใช้ส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น โครงสร้าง น้ำเสียง ภาพ และเครื่องมือทางการประพันธ์อื่นๆของผู้เขียนในการสื่อสารให้บรรลุจุดประสงค์ด้วย

Text 1

อื่นๆอีกมากมาย

คำร้อง : ประภาส ชลศรานนท์

หากถามเธอตรงๆ ว่าเธอรักเหตุใด

ใครตอบได้ไหม เหตุใดรักก็ยังยืน

เหตุใดที่รักแล้ว กลับหวานเป็นขมขึ้น

ตอบกันทั้งวันคืน อื่นๆอีกมากมาย

5 เด็กหนีไม่ยอมเรียน โดดเรียนเพราะเหตุใด

ลองตอบกันไหม เด็กไปเพราะใจเบ่ง

แม่ให้ไปขายของ ครูสอนไม่ดีเอง

เด็กรักเป็นนักแสดง อื่นๆอีกมากมาย

อื่นๆอีกมากมาย (มากมาย) อีกมากมาย(มากมาย) มากมาย(มากมาย) ที่ไม่รู้

10 อาจจะจริงเราเห็นอยู่ เผื่อใจไว้ที่ยังไม่เห็น

ต้นไม้จะงามดี ให้มีผลดอกใบ

พรวนแต่งดินไว้ ใส่ใจทุกเช้าค่ำ

เพิ่มดินผสมปุ๋ย ให้น้ำที่ชุ่มฉ่ำ

เด็ดทิ้งที่ใบดำ อื่นๆอีกมากมาย

15 หากเขาเป็นคนเลว ที่เลวนั้นจากใด

คำตอบมีไว้ ตอบไปก็คนอื่น

อาจเลวเพราะแสนเจ็ญ หยาบช้าเพราะขมขื่น

เหตุอันนั้นพันหมื่น อื่นๆอีกมากมาย

อื่นๆอีกมากมาย (มากมาย) อีกมากมาย(มากมาย) มากมาย(มากมาย) ที่ไม่รู้

20 อาจจะจริงเราเห็นอยู่ เพื่อใจไว้ที่ยังไม่เห็น

Text 2

ဂ.၎.ဂ.၎.

เรื่อง > ก อ ง โ ต

ภาพประกอบ > TIPMANO

ทำไมเขาถึงทิ้งเราไป ?

สวัสดีมิตรรักแฟนคอลัมน์ทุกท่าน (สมมติว่ามี) สิ่งที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ คือคอลัมน์ใหม่เอี่ยมของ ก อ ง โด เจ้าเก่าเอง และหัวข้อที่พาดหัวอยู่ด้านบนนั้น คือโจทย์ของ “แบบฝึกหัดชีวิต”

ข้อแรกที่เราจะมาทดสอบกันในฉบับนี้ อย่ามาพูดพร่ำกันอยู่เรียนเชิญทุกท่านเข้าห้องสอบ หีบปากกาขึ้นมา

5 แล้วทำความรู้จักคอลัมน์ใหม่สไตส์ข้อสอบนี้ไปพร้อมกันเลย

ก. เพราะเขาเป็นคนเลว!!

ใช่! เขามันเลย! นิสัยไม่ดี! หลอกหลวง! หลายใจ! ไม่รักกันแล้วมาให้ความหวังกันทำไม! บัดจบที่สุด!!!!

ต่อไปนั้นจะ...วันเกิดจะส่ง SMS ไปอวยพร! วันตายจะไม่ส่งพวงหรีดไปตั้ง!! วันรับปริญญาจะไม่ซื้อตุ๊กตาทองไป
หมาบบนจิตไปถ่ายรูปด้วย!!! วันแต่งงานจะไม่กินเลี้ยงแต่ไม่ใส่ซอง!!!!!! วันเข็มนั่งจะจูดูกระซิบบอกอาเหล่าก-
เหล่ามาให้คอยแวะเวียนไปทลอกหลอน!!!!!! จะวันนี้หรือวันไหน อย่าได้ญาติติกันอีกเลย!!!!!! ยิ่งคิดก็ยิ่งแค้น!!!!!!
ยิ่งแค้นก็ยิ่งเปลี่ยนเครื่องหมายตกใจ!!!!!!

เมื่อไม่รักกัน ก็มิอยู่สถานเดียวก็ต้องเกลียด! เกลียดกันไปเลย เกลียดๆๆ เป็นไงละ เจ็บไหม!

เขาน่ะ...เจ็บไหมล่ะ

แล้วเราล่ะ...หายเจ็บไหมล่ะ

15 ๑. เพราะเขาอยากให้เรากลับไปเป็นวัยรุ่น

ไม่มีช่วยวัยไหนที่ออกหักแล้วจะปวดแสบปวดร้อนได้เทียบเท่ากับตอนเป็น "วัยรุ่น" ไม่ว่าคุณจะเป็นวัยรุ่นมานานมาแล้ว ในยุคที่ทาทา ยัง ยังใส่ชุดรัดกุมคลุมตัวแต่ันอยู่ หรือเพิ่งผ่านการเป็นวัยรุ่นในยุคที่เธอ "ดูมมะจะเล่ดูม" แล้ว อากการสาหัสจากการออกหักของวัยรุ่นในยุคสมัยใด ก็ไม่ได้ลดน้อยลงไปตามจำนวนชิ้นเสี้ยวของทาทาเลย

เชื่อว่าหลายคนคงจำความรู้สึกแห่งการรักครั้งแรกได้ ด้วยวัยหัดรักทดลอง อารมณ์รักรุนแรง! ไม่ใช่สลึง! ไม่ใช่

20 ตัวแสดงแทน! ไม่ใช่วิจารณ์งานในการรัก! สุดท้าย รักจริง! ก็เลยต้องเจ็บจริง! เป็นธรรมดา

เป็นไปไม่ได้ว่า สาเหตุที่เขาทิ้งเราไป เพราะเขาเพียงอยากให้เราเริ่มโอกาสกลับไปลิ้มรสชีวิตการอกหักแบบวัยรุ่นอีกครั้ง
จนตอบรับข้อเสนอของเขา จึงลืมต่ากับความไม่เฝ้าของตัวเองให้สาแก่ใจ ปิดไฟสลอกลงกระโดดเข่มุ้งนอนคิดถึง
บทนำเขา จนนอนคว่ำบีนน้ำตา เอาหน้าลงเล่นน้ำมูกตัวเองบนหมอน ปิดเพลงดัง ๆ ให้ลมเสียงแม่เรียกกินข้าว
บนโต๊ะใน MSN ประกาศให้ทั่วโลกได้รู้ อัฟโหลดเพลงเศร้าลง hit และลบภาพที่เกี่ยวข้องกับเขาออกจาก Facebook

25 อย่างตั้งใจให้คนอื่นสังเกตได้ จงดำดิ่งลงไปในความระทมทุกข์ เท่าที่วัยรุ่นนอกหักคนหนึ่งพึงจะกระทำได้
 เสร้าเข้าไป วัยรุ่น เสร้าได้อีก วัยรุ่น เสร้าได้อีก...

ค. เพราะเขาอยากให้เราหายตาบอด...

เมื่อ 'ความรักทำให้คนตาบอด' ...เขาเลยเลือกเดินจากเราไป เพราะหวังดี อยากให้เราหายตามีบอดเสียที
เมื่อใดที่ 'ลืมเขา' เราก็คงได้ 'ลืมตา' และเมื่อใดที่ลืมตา เราก็คงมองเห็น...

30 มองเห็นว่าการกลับมาครั้งนี้โชคดีเพราะเรามีพ่อแม่ที่บ้านนี้เมื่อมียศกษัตริย์แห่งดินแดนอีโดโงะ แสงเทียนราคาแพง เป็นไหน ๆ / มองเห็นว่าโพล่นนยามคำคืนนั้นสวยงาม หากแต่เมื่อก่อนเรารู้แต่เพียงคู่กันเวลานั่งรถผ่าน / มองเห็นว่ากระต๊อหนึ่งคนเดียวนั้นก็สนุกได้ เกมไม้ต้องไปนั่งหลับกับหนังสือภาพลึกลับหรือหนังสือลึกลับที่เราไม่อาจดู / มองเห็นว่าคนเราควรจะยอมเมื่อยเดินข้ามสะพานลอย เพราะไม่มีใครคงจะมีเราเดินข้ามถนนไปได้อีกตลอดชีวิต / มองเห็นความจริงใจของหมาที่บ้านที่กระดิกหางดีใจทุกครั้งที่เรากลับมาอย่างไมเค่เสแสร้ง มีคำในสายตาคือมาอาจจะดีกว่าไปว่าทำตัวไร้อำนาจในสายตาคน

35 หากเขาไม่ทิ้งไป เราคงไม่มีโอกาสได้มองเห็นสิ่งสวยงามและความเรียบง่ายที่รายล้อมเราอยู่ แม้กระทั่ง ‘คุณค่าของตัวเรา’ ที่เรามากจะละทิ้งคนโยให้คนอื่นมองเห็น ทั้งๆ ที่ตัวเราเองยังมองไม่เห็นมันเลย

ง. เพราะเขาอยากให้เราอ่านคอลัมน์นี้

เรื่องราวที่เกิดขึ้นทุกเรื่อง ล้วนมีหลายมุมให้เลือกมองเสมอ เปรียบได้ตั้งข้อสงสัยปรนัย ที่คุณครูมักให้ตัวเลือก ก.ข.ค.ง. มาล่อลวงเด็ก แต่น่าเสียดายที่ชีวิตจริงไม่มีคุณครูมากำหนดตัวเลือกให้ หลายคนจึงสวนดัดสันใจ ‘ใจหยาบของชีวิต’ ไปในทิศทางเดียว

‘ออกหัก = เสรี, เหนง = ทักซ์’ ใช้สมการเดิมๆ ที่ใครๆ ก็ใช้กัน ไม่ทันได้เปิดใจมองหาคำเลือกอื่น ก.ข.ค.ง.

อาจทำให้คุณพบกับมุมมองอื่นๆ ที่มองแล้วสบายใจขึ้น หรือ ก.ข.ค.ง. อาจไม่มีข้อใดถูกต้องสำหรับคุณเลย ก็ไม่รังเกียจ หากคุณจะเสนอข้อ จ. ฉ. ข. ฯลฯ ขึ้นมาอีกเป็นสิบเป็นร้อยข้อ ขอเพียงอย่าหยาบดสร้างตัวเลือกให้กับทัศนะตัวเอง

จากนั้นก็ควรฝึกด้วยกันดี จึงทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงบนตัวเลือกที่ “ถูกต้อง” สำหรับตัวคุณ

นิตยสารอะเดย์ กันยายน ๒๕๕๒

ข้อ ข.

จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อเขียนสองบทต่อไปนี้

อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อเขียนทั้งสองและแก่นของเรื่อง ในการอภิปรายโปรดแสดงความเห็นต่อกลวิธีการใช้ส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น โครงสร้าง น้ำเสียง ภาพ และเครื่องมือทางการประพันธ์อื่นๆของผู้เขียนในการสื่อสารให้บรรลุจุดประสงค์ด้วย

Text 3

สารภี VS. กังแกสิ

เรื่อง > วูล์ฟเวอรีน

ฉบับที่แล้วเขียนเรื่องบาดหมางระหว่างหมากับบุรุษไปรษณีย์ และความสัมพันธ์อันแสนตึงเครียดระหว่างคนส่งกับลูกค้า ปรากฏว่าพี่อ้อย (คนเดิมจากความเดิมในฉบับมีนาคม) ขอส่งเรื่องหมาบ้านตัวเองเข้ามาร่วมแจมบ้าง เพราะขณะที่ลี้คก็กับคนส่งแกสแถวบ้านผมก็อ้อกันเป็นอย่างดี นางสารภีที่บ้านพี่อ้อยกลับเห่าทั้งรถแกสและถังแกสอย่างเอาเป็นเอาตาย

ก่อนอื่นมาทำความรู้จักกับสารภีกันก่อน พี่อ้อยบอกว่าสารภีหน้าตาเหมือนหมา (อ๊ะยังงี้) แต่เราดูรูปแล้วคิดว่าสารภีหน้าเหมือนแพะสีดามากกว่า เพราะหน้ามันแหลมๆ ตาๆ มีกระจุกขนคิ้วสีน้ำตาลโดดเด่นมาเป็นตาตุ่มที่สอง ส่วนลำตัวสารภีนั้นแม้จะเพรียวลมแบบหมาไฮเปอร์ที่

ชอบออกกำลังกายโดยไม่ต้องไปฟิตเนส แต่ถ้ามองเผินๆ ก็อาจคิดว่าเป็นลูกวัวตัวผอมๆ ได้ เพราะตัวเป็นสีขาว มีลายสีดำดวงโตแต้มเป็นจุดๆ เหมือนวัว

อุปนิสัยส่วนตัวของมันคือเกลียดเด็กและแพกลิ้นเห็บอย่างรุนแรง เวลาเม็ดเด็กมาบ้านมันจะรีบปรี๊ดเข้าไปดมอย่างไม่เป็นมิตร จากนั้นก็คอยจุ่มจับตาตุ่ม ถ้าเด็กหยิบจับอะไรไปจับสารภีก็พิทักกระวังเข้าไปทุบทันที แต่พฤติกรรมแบบนี้ไม่เป็นกับผู้หญิง

ส่วนเรื่องเห็บนั้นเวลาถึงเห็บออกจากตัวให้ คุณนายสารภีจะต้องยื่นหน้ามาดมทุกครั้งทั้งที่รู้ว่าตัวเองไม่ชอบ แล้วน้ำลายจำนวนมากจะยืดย้อย ก่อนวิ่งปรี๊ดไปแอบในซอกโถ่ง

สารภีไม่ชอบเด็กแต่สารภีชอบผู้หญิงสวมกระโปรงเป็นพิเศษ สันนิษฐานว่าเพราะเคยเป็นหมาวัดมาก่อน เลยชอบอะไรที่มีชายปลิวไสวคล้ายจีวรพระ นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่ชอบอีกสองอย่าง คือชอบกินไก่ทอดกับชอบเล่นลูกบอล (อันนี้เหมือนลี้คก็) พี่อ้อยเล่าว่ามันใช้ตีนจับลูกให้หยุดได้แม่นยำมาก ทั้งที่เวลาเราเขี่ยบอลมันจะไม่ค่อยมองลูกหรือกะมองแต่เท้าคน เพราะนั่นคือสิ่งที่มันจ้องจะจับอยู่

สารภีของพี่อ้อยเป็นหมาไทยพันธุ์แท้ ส่วนลี้คของผมเป็นหมาฝรั่งพันธุ์แท้ แต่ทั้งสองตัวมีนิสัยอย่างหนึ่งเหมือนกันคือเป็นพวกเก่งแต่ปาก ไม่ว่าจะเป็นคนเดินผ่านหน้าบ้านหรือใครขับรถผ่าน สารภีและลี้คก็จะต้องเห่าอย่างสุดโหด แต่พอเจ้าเข้ามาหาจริงๆ กลับวิ่งหนีซะอย่างนั้น เข้าทำนองหมาเห่าไม่กัด

สิ่งที่ต่างกันก็คือ ลี้คก็เผลอเข้ากับคนส่งแกสได้เป็นอย่างดี แต่สารภีกลับมีพฤติกรรมแปลกๆ

ทันทีที่คนส่งแกสขี่มอเตอร์ไซด์มาจอดและเหยียบเท้าลงหน้าบ้าน สารภีจะเริ่มเห่า เห่า เห่า และเห่าไม่หยุด เห่าแบบเห่าไปกอดไปนะครับ

นี่ภาพออกใหม่ คนส่งแกสเดินไปคร่อมมันก็จะวิ่งอ้อมหลังบ้านไปยืน

จังก้าคอยเห่าอยู่ข้างประตูครัว ทำท่าชิงชังไปอย่างนั้น โดยจะเห่าไปเรื่อย ๆ จนกว่าเหยื่อจะแบกถังแกสไปเกวียนป่าเดินกลับไปทิ้งรถมอเตอร์ไซด์และขี่รถจากไปลับสายตา

เล่ามาถึงตรงนี้หลายคนบอกว่าไม่เห็นแปลก ...ผมก็ว่าไม่แปลกเหมือนกัน เพราะมีคนแปลกหน้าเข้าบ้านหมาส่วนใหญ่ก็ต้องเห่ากันทั้งนั้น นั่นที่ว่าแปลกมันแปลกตรงไหนกันล่ะ

มันแปลกตรงที่ถ้าเป็นหมาอื่นเห่าเสร็จ โส่คนแปลกหน้าไปได้แล้วก็แล้วกันไป แต่นางสารภีนั้นยังจ้องเฝ้ากับสิ่งแปลกปลอมไม่เลิก โดยมันจะเห่าถึงแกสต่ออีกพักใหญ่ หลังจากนั้นค่อยออกไปทำโน่นทำนี่นอกบ้าน แต่เมื่อไหร่ที่นึกได้ว่ายังมีเจ้าถังแกสถังใหม่อยู่ในครัว มันก็จะวิ่งกลับมาเห่าอย่างจริงจังเป็นระยะๆ

เป็นอย่างนี้ทุกครั้งที่มีแกสถังใหม่อยู่ในบ้าน และแต่ละครั้งต้องใช้เวลานานๆ ชำนิคินกว่าสารภีจะเลิกเห่า ยุติการรวิเจ้าถังแกสเสียที ตลอดหลายปีที่ผ่านมาพี่อ้อยยังหาสาเหตุไม่ได้เสียที่ว่าเพราะอะไรสารภีถึงจ้องเกลียดจ้องชังถึงแกสนัก ได้แต่เดาไปต่างๆ นานา ว่าสารภีอาจจะเคยเป็นสุนัขตำรวจมาก่อน พอได้กลิ่นแกสแล้วต้องเห่าเพื่อเตือนภัยก่อนการร้าย หรือไม่ก็เคยถูกคนส่งแกสตี หรือถูกถังแกสทับขาหักมาก่อนหรือเปล่า

ถ้าให้เดา โจมตีก่อนข้างเอนเอียงไปอย่างหลัง เพราะเรื่องความหลังฝังใจกับหมาที่เป็นเรื่องแยกกันไม่ออก คือพวกหมามักเรียนรู้จากการกระทำครับ มันตีความเรื่องทุกอย่างง่าย ๆ จากสิ่งที่เห็นและสัมผัส

อย่างเช่นถ้าคุณตีหมาหลังจากที่มันเพิ่งคายรองเท้าราคาแพงที่ขโมยไปฟิดออกจากปาก มันก็จะเชื่อมโยงว่าการคายรองเท้าทำให้มันถูกตี (คราวหลังคาบให้แน่นอย่าปล่อยนะ) หรือถ้าคุณใช้ขนมเพื่อหลอกล่อมันออกมาจากแปลงดอกไม้ มันก็อาจจะคิดว่าการเข้าไปตะลุมตุ่มทำให้ได้รางวัลก็เป็นได้

จึงไม่น่าแปลกใจนักที่หมาหลังจากที่ผมเคยเลี้ยงตอนเด็กๆ จะเกลียดคนกวาดถนนเอามากๆ เพราะน้ำเขาหยิบซากลูกของมันก็ถูกรถทับตายไปทั้งถึงขยะ เพราะมันเข้าใจว่าน้ำคนนั้นคือคนที่พรางชีวิตลูกมันไป

ส่วนความหลังระหว่างสารภีกับถังแกสจะเป็นอะไรนั้น คงต้องทิ้งไว้เป็นปริศนาให้ครุ่นคิดเล่นยามว่างๆ ต่อไป

ใครอยากลองเสนอคำตอบเรื่องสารภี หรือมีวีรกรรมชวนขันหรือชวนคิดของหมาสี่ขาที่บ้านอยากแบ่งปัน ส่งมาเล่าสู่กันฟังได้นะครับ

Text 4

มอมแมมวิ่งมาที่ศาลเจ้าทุกเช้า

มันมาของมันเป็นประจำอย่างนั้นเอง ไม่ได้มาขออาหาร ไม่ได้มาหาใคร มาถึงก็ลงนอนหลับเป็นตาย ตกปายก็ตื่นขึ้นมา นั่งๆ นอนๆ เกาเห็บไปตามเหตุ และกลับออกไปตอนไหนไม่มีใครรู้จักว่าจะถึงเช้าวันใหม่ที่มีมันวิ่งมาลงนอนในศาลเจ้าอย่างเคย

สารรูปของมอมแมมเป็นที่มาของชื่อ ครั้งสุดท้ายที่เจอน้ำน่าจะเป็นตั้งแต่คลองกรุงเทพฯ สองร้อยปีเห็นจะได้ ดูไม่ออกว่าชนสีขาวเพราะคลุกฝุ่นโคลนสารพันจนไม่เห็นสีดั้งเดิม เท่าที่รู้น่าจะเป็นพันธุ์ผสมที่ไม่ลงตัว สมกับฐานะหมาข้างถนนไม่มีเจ้าของ แต่ถ้ามีใครพิจารณาให้ดีก็จะพบว่า ตาของมอมแมมฉายแววฉลาด ไม่ใช่ฉลาดแบบแสนรู้ และทำอะไรได้ตามที่คนคาดหวัง แต่เป็นฉลาดฉลาดหมายรู้ที่เหมือนว่ามอมแมมเข้าใจโลก เข้าใจมนุษย์

มันคงเคยเกิดเป็นคนมาก่อนเมื่อชาติที่แล้วอย่างไม่ต้องสงสัย มีอะไรบางอย่างในลักษณะการของมอมแมมที่ชวนให้นึกถึงคนสูงวัยที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมานาน เห็นทุกข์โศกโลกหลงมามาก จนไม่นึกประหลาดใจอะไรกับธรรมชาติมนุษย์

บ้ายแก่ๆ มอมแมมจะตื่นขึ้นลุกนั่ง เกาแกรๆ ก่อนจะถอนใจ แล้วลงหมอบ เอาคางเกยขาหน้า แลบลิ้นเลียปากที่สองที่ สายตาจ้องมองออกไปนอกศาลเจ้า ดูคนในซอยผ่านไปมา เป็นสายตาที่รับรู้ความเป็นไปอย่างทั่ว

มันเองไม่มีอะไรต้องข้องเกี่ยว ใครจะสุข ใครจะเศร้า ย่อมไม่ใช่ทั้งการของมอมแมม ขอเพียงท้องอิ่มและมีที่ซุกหัวนอนก็พอแล้ว

น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เลย

เรื่องกินอิ่ม มอมแมมออกจะโชคดี มีคนเอาของมาเช่นไหว้ที่ศาลเจ้านี้ทุกวัน เจ็ดริคนดูแลศาลเจ้ามีเมตตาเจือปนในมโนสำนึกพอเป็นกระสาย จึงคลุกข้าวปลาให้มอมแมมกินตามแต่อารมณ์จะพาไป ส่วนเรื่องที่หลับที่นอน มอมแมมยอมไม่เคียดร้อน ที่ว่างในศาลเจ้าเยอะเยอะ ถ้าไม่เกะกะกีดขวางใครเสียอย่างก็ไม่ถูกไล่ มอมแมมทำบุญมาดีถึงได้ไซ้เซมาถึงศาลเจ้านี้ได้ และยึดเป็นที่มั่นเรื่อยมานับตั้งแต่วันนั้นในฤดูฝน

เป็นวันที่ฝนตกหนักไม่ลืมหูลืมตา สมกับที่อากาศร้อนอบอ้าวต่อเนื่องมาหลายวัน ฝนตกตั้งแต่หัวค่ำจนผู้คนตามท้องถนนเคียดร้อนตอนเลิกงานกลับบ้าน เด็กนักเรียนเปียกปอนกันถ้วนหน้า แล้วฝนก็ยังตกเรื่อยมาจนถึงกลางดึก มอมแมมอยู่กับนาย หลบฝนอยู่ใต้สะพานลอยข้ามสี่แยก ฝนตกแบบนี้ยอมทำให้ไม่สะดวกกับการออกไปเลือกเก็บกระดาดจากกองขยะ

เสมอ นายของมอมแมม เป็นหนุ่มอีสานคนชื่อสูงานหนัก เสมอทำมาแล้วทุกอย่างตั้งแต่วันขึ้นรถไฟจากบ้านเกิดที่ยโสธรมาถึงกรุงเทพฯ แรงงานเป็นสิ่งที่เสมอใช้แลกเพื่อหาเงินมาเลี้ยงปากท้องและหวังว่าจะพอมีส่งกลับไปให้พ่อแม่ลูกเมียได้ใช้ ทำมากก็ต้องได้มาก เสมอหวังว่าจะหารายได้มากพอที่จะรับลูกเมียมาอยู่ด้วยให้พร้อมหน้าขึ้นตาชื่นใจ

รถซาเล้งคันนี้ไม่ใช่ของเสมอเอง แต่เก่าแก่ก็สัญญา
 50 ว่าจะขายให้ถูกๆ ถ้าเสมออยากได้ แต่มีข้อแม้ว่า เสมอจะ
 เดินสายทับซ้อนเส้นทางของเก่าแก่ไม่ได้ นั่นหมายความว่า
 เสมอจะต้องแยกตัวไปหาทำเลใหม่ที่ยังไม่มีเจ้าถิ่น ใน
 เมื่อเสมอทำงานก่อสร้างวันยันค่ำ แล้วตกกลางคืนก็ไปซาเล้ง
 55 เก็บกระดาษจนย่ำรุ่ง ก็ยอมไม่มีเวลาไปตระเวนหาว่า มี
 ตรงไหนในกรุงเทพฯ บ้างที่เสมอกับซาเล้งอิสระจะทำงาน
 ได้ แต่เสมอก็ปลอบใจตัวเองว่าไม่น่าจะยากอะไร เอาไว้
 ค่อยคิดทีหลัง ตอนนี้นหาเงินซื้อซาเล้งให้ได้ก่อนเถอะ
 เสมอไม่ได้ซื้อซาเล้ง ไม่ได้ไปแสวงหาดินแดนใหม่
 ไม่ได้ไปปรับลูกเมียมาอยู่ด้วย เพราะในคืนฝนตกหนักคืนนั้น
 60 รถน้ำมันคันยักษ์เบรกกแตกพุ่งเข้าใต้สะพานข้ามแยก ชน
 เสาสะพานเต็มแรง มีร่างของเสมอกับซาเล้งอัดก๊อบป้ออยู่
 ตรงกลาง โชคดีที่เพลิงไม่ลุกไหม้ อาจเพราะฝนตกกระหน่ำ
 ไม่ขาดเม็ด คนขับหนีไปก่อนที่จะหนีภัยจะมาถึง
 ท่ามกลางความซุลมุน ไม่มีใครทันสังเกตสุนัขตัว
 65 หนึ่งที่วิ่งวนเวียนอยู่ในบริเวณนั้น จนกระทั่งมันเห่าหอน
 โหยหวนร้องเรียกความสนใจ เจ้าหน้าที่ร่วมกตัญญูจึงเห็น
 ว่ามีซาเล้งบีแบ่นคาล้อหน้าอยู่ เสมอเป็นศพไม่มีญาติอยู่
 หลายวัน เพราะไม่มีเอกสารประจำตัวบอกให้รู้ว่าเป็นใคร
 ต่อเมื่อเก่าแก่ตามหาซาเล้งที่หายไปจนเจอในสภาพเศษ
 70 เหล็ก จึงช่วยแจ้งข่าวทางบ้านของเสมอให้มารับศพไป
 จัดการตามประเพณี แต่ในเมื่อญาติพี่น้องไม่มีเงินเลย
 เก่าแก่จึงช่วยเป็นธุระนำศพไปเผาที่วัดซานเมือง และส่ง
 อัฐิเก่าแก่กระดุกไปให้ทำบุญที่บ้านเกิดกันเอง

ทั้งหมดนี้มอมแมมย่อมไม่รู้ไม่เห็น ไม่ได้อยู่ในเหตุ-
 75 การณ์ มอมแมมรู้แต่ว่ามีคนเอนายใส่รถไปท่ามกลาง
 สายฝน และจนป่านนี้นายยังไม่กลับมา ทุกคืนมอมแมมจะ
 มาป้วนเปี้ยนใต้สะพานลอยนี้เพื่อที่จะพบนาย มอมแมม
 ไม่ลืมนายและมีความหวังว่าสักวันจะได้พบนานายอีก
 มันไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานแล้วนับตั้งแต่วันนั้น และมันควร
 80 จะเลิกหวังได้แล้ว
 ในเมื่อมอมแมมไม่รู้ มันจึงยังวิ่งกลับมาที่สะพานลอย
 ตอนกลางคืนและวิ่งกลับไปศาลเจ้าตอนเช้า ชีวิตมันวน
 เวียนเป็นสุนัขกัดหางตัวเองอยู่เช่นนี้ และมีความหวังหล่อ
 เลี้ยงจิตใจให้สู้วันใหม่ต่อไป
 85 ไม่ต่างจากชีวิตอื่นๆ ในซอยอยู่สบาย

824 งามพรรณ เวชชาชีวะ